

Antifa

Άνοιξη 2025

Τεύχος # 06

ANTIFA
MID-WEST

EAST COAST
ANTIFA

EDITORIAL

Το **antifa mid-west** είναι ένας αυτόνομος αντιφασιστικός πυρήνας στις δυτικές γειτονιές της Θεσσαλονίκης. Το **antifa east coast** είναι κάτι αντίστοιχο, πιο πρόσφατο, στις ανατολικές γειτονιές. Εμφανίστηκαν μέσα στην εποχή που η εργατική τάξη φορτώνεται την μία απαγόρευση μετά την άλλη, μέσα σε μια εποχή κρίσης και φασισμού.

Είμαστε **antifa**, δηλαδή εργάτες και εργάτριες που μισούμε τα αφεντικά και τον συλλογικό τους εκφραστή: το ελληνικό κράτος. Είμαστε από αυτές που όταν δουν μπλε φάρο ρίχνουνε κατάρες, από αυτούς που χαίρονται να ακούνε πολλές διαφορετικές γλώσσες στα παγκάκια της γειτονιάς τους.

Είμαστε **αυτόνομοι και αυτόνομες**, δηλαδή δεν έχουμε καμία σχέση με κόμματα, δημοσιογράφους, ακαδημαϊκούς. Οι γνώμες μας γίνονται λόγια στα καφάο της πόλης, στίχοι πάνω σε beat, μπογιές σε τοίχους, παίρνουν όποια μορφή χρειάζεται για να μιλήσουν στα αδέρφια μας. Σαν αυτό το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου.

Αυτόνομοι antifa πυρήνες, δηλαδή οι ομάδες που έχουμε ανάγκη για να την παλέψουμε, για να βάλουμε τους φασίστες – κάθε είδους – στην θέση τους.

Αν θες να έρθουμε σε επαφή στείλε μας στο **antifamidwest@gmail.com** ή στο **antifaeastcoast@gmail.com**. Μπορείς να τσεκάρεις περισσότερα στο **antifa-midwest.net**, αλλά και στο **antifaselanik.net**.

ANTIFA STREETS

support your local
ANTIFA

Η απείδη μας είναι κάθε άλλο παρά βαρετή. Είναι ισχυρή. Μπροστά μας αντιμετωπίζουμε συνεχώς πρόβλημα που προκαλούν έκπληξη και απορία. Είναι και ζήτημα. Έμπροσθεν όφρατος, έχουμε αναλωμένες φιάλες στο στήθος και κραγιόν μπροστά με αίμα και τρυφούς. Έμιασε η πολυμενική εργατική τάξη σε καρούς παγκόσμιου πολέμου.

Ένα μεγάλο κυριαράει γύρω μας το "κακό-την-πάρτη-μου", είτε κριθάει πίσω από μια θλιβερή καρδιά είτε πίσω από μια αναγεννητική αυτή γαμήλι κατανοήσιμος. Ο στομαχικός ήπια από αναφορητική είναι και μια επαλή που μας οδηγεί με βεβαιότητα στην ανθρωπιά. Είναι μονόδρομος να αντιμετωπίσουμε τη ζωή αυθαίρετα.

Επιμένει φροντιστής οι κόπιας "λάσες" που μας προστέουν οι δέξια και αραστηρί φίλοι του κράτους και τα κόμματα τους. Ο φράξος μας είναι βασικός. Πρέπει να οργανωθούμε μακριά από όλους αυτούς, χωρίς αυτοκλήτους οργανούς και πρωτοκία. Πρέπει να στελέσουμε

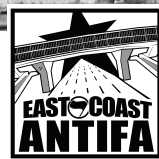
τους φραξέτες στις τρύπες τους αλλά ταυμάζουμε να μην ξαναμέ πως είναι αλλά η κορυφή του παγόβουνου. Πρέπει να αφερμαζώμε κόπια, κρόνα και υπομνή- να καταπολέσουμε τη γίνεση γύρω μας όλη και όλες μαζί να έχουμε μάτα στο έμφροιο πόρο για να ακούγονται οι φωνές μας και να τα βουλιώνουν οι μπάρτοι και οι ρομπότ- να αντέξουν στο κρόνα ο ένας δίπλα στην άλλη. Το "πρέπει" είναι πολλά, αλλά σε όσους δεν πρόσκει, οι καταπολέμους τους είτε έφαμα αρκετό περισσότερο και πολύ πιο μαζωθία "πρέπει".

Οι αντιφα αφημένες είναι η δική μας σπίντερο να αναμετωπίσουμε τη ζωή αυθαίρετα. Είναι ο δικός μας κόπος, οι δικές μας μέρες και νύκτες μάτρε, η αυθαίρετη μας προπόνηση. Καταφέρουμε να ανθεκθούμε από τα δυνάμεις ως τα ανατολική της πόλης. Αφητική εναντιότατα και καλά κίνηση. Σέρουμε όφας δι πολύ περιωροσίου και περιωροσίου γουστάρου, και θα κάνουμε δι περάσει από το χέρ μας για να συνεννοηθούμε.

Αφίσα με την οποία γεμίσαμε τις δυτικές και ανατολικές συνοικίες της πόλης. Υποστηρίζει ότι πρέπει να οργανωθούμε μακριά από τους αριστερούς και δεξιούς φίλους του κράτους και τα κομμάτια τους. Αυτό που κάνουμε με τους antifa πυρήνες για να δίνουμε μάχη στο δημόσιο χώρο.

Roller graffiti μας στην εσωτερική περιφερειακή στο ύψος του Κορδελιού.

Τα αυτοκόλλητα κανονικά έχουν χρώμα. Αλλά μιας και πληρώνουμε το υλικό μας από τις τσέπες μας, και τα αφεντικά φρόντισαν να γίνουν οι τιμές διαστημικές, ελπίζουμε να βολεύεστε με ασπρόμαυρο έντυπο. Πάντως έχουμε χιλιάδες, μην διστάσετε να μας ζητήσετε για να κολλήσετε στη γειτονιά σας.

Ψάχνουν για μαλάκες,

Τους τελευταίους μήνες κυκλοφορούν άρθρα που προαναγγέλλουν **μια σειρά από αλλαγές στην στρατιωτική θητεία.**

Η θητεία πρόκειται, λένε, να συνδεθεί με την απόκτηση πιστοποιήσεων κατάρτισης σε διάφορες ειδικότητες, θα εισαχθεί η "εθελοντική" στράτευση γυναικών και οι φαντάροι θα εμπλέκονται πιο ενεργά σε έργα της Πολιτικής Προστασίας.

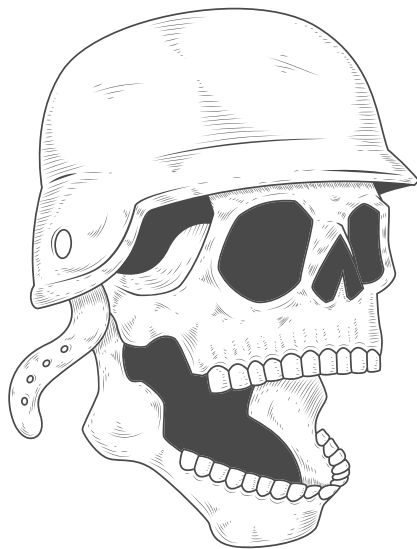
Για να καταλάβουμε τι πάνε να κάνουν οι караβανάδες και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι, πρέπει να θυμηθούμε τι ρόλο παίζουν οι φαντάροι και η θητεία τους. Είτε σε καιρούς πολέμου είτε σε καιρούς προετοιμασίας του, όπως συμβαίνει σήμερα, **οι φαντάροι δεν είναι, κατά κύριο λόγο, μια δύναμη κρούσης, αλλά μια τεράστια δεξαμενή απλήρωτης εργασίας.** Εργασίας που μπορεί να διατεθεί για πολεμικούς σκοπούς, αλλά όχι αποκλειστικά. Για παράδειγμα, η Μονάδα

Μελετών και Κατασκευών (ΜΟΜΚΑ), αναλαμβάνει κατασκευαστικά έργα σε ακριτικές περιοχές, όπως διάνοιξη δρόμων, χρησιμοποιώντας την τζάμπα εργασία φαντάρων, ειδικευμένων και χαμάληδων. Επιπλέον, η θητεία είναι και ένας μηχανισμός διαχείρισης της ανεργίας. Απασχολεί δεκάδες χιλιάδες άνδρες για 12 μήνες τον καθένα, που στην χειρότερη (για το κράτος) κωλοβαράνε στο ΚΨΜ και στην καλύτερη κάνουν καταναγκαστική εργασία, σε κάθε περίπτωση με την οικονομική υποστήριξη της οικογένειάς τους. **Για αυτό τον λόγο, όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της εργατικής τάξης προσπαθούν να την αποφύγουν μέσω του Ι5,** για υλικούς λόγους, άσχετα από το πόσο σιχαίνονται ή όχι το εθνόσημο και το χακί.

μα είμαστε τρελοί.

Οι αλλαγές που προαναγγέγονται, με όποιον τρόπο κι αν έρθουν εις πέρας, δείχνουν τους εξής στόχους: μια διεύρυνση του στρατεύματος και έναν εξορθολογισμό της οργάνωσης της εργασίας εντός του, ώστε **να αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό η χρήση καταναγκαστικής εργασίας**. Σήμερα για να κάνουν "αντιπλημμυρικά έργα"· αύριο ποιος ξέρει!

Αυτά τα "κίνητρα" και τα περί "εθελοντισμού" δεν μας πιάνουνε κορόιδα. Την μια μέρα είναι "προαιρετικά", δηλαδή σχετίζονται με το πόσο αντέχουμε την αφραγκία και την πίεση της οικογένειας, την άλλη μέρα γίνονται υποχρεωτικά, σαν τα "μέτρα κατά της πανδημίας". Γυναίκες και άντρες, ή όπως αλλιώς κι αν νιώθουμε, είναι μονόδρομος για να την παλέψουμε να φτύσουμε κατάμουτρα το στρατό και τους καταναγκασμούς του.

**Πάντα λούφα,
ποτέ παραλλαγή.**

Σχολικά κελιά

Όσες και όσοι περνούν το κατώφλι των ελληνικών σχολείων καθημερινά, ακούνε δεκάδες εντολές: “στοιχηθείτε”, “κάντε το σταυρό σας”, “περάστε στις τάξεις”, “ανοίξτε τα βιβλία”, “κάντε ησυχία”... **Το πλαίσιο λειτουργίας του σχολείου είναι κατά κύριο λόγο αυτή η σειρά μικρών και μεγάλων κανόνων.** Δευτερευόντως, και μόνο για μια μικρή μερίδα των μαθητών, είναι ένα μέρος που εφοδιάζει με γνώσεις χρήσιμες για την αγορά εργασίας. **Η βασική του λειτουργία είναι η πειθαρχία.** Ένα πάρκινγκ νεαρών ανθρώπων, που όσο οι γονείς τους εργάζονται, αυτοί πρέπει να μαθαίνουν να εφαρμόζουν εντολές.

Πρόσφατα, ο σχολικός κανονισμός αυστηροποιήθηκε, σαν να μην έμοιαζε ήδη αρκετά με τον κανονισμό των φυλακών Κορυδαλλού. **Μια νέα εντολή προστέθηκε: “τα κινητά στις τσάντες”!** Το κράτος, από τη μία μας εξωθεί να είμαστε μονίμως καλωδιωμένοι σε οθόνες,

και από την άλλη τις ανάγει σε κύριο υπεύθυνο της “παρακμής” της νεολαίας. Με πανηγυρική διάθεση, ο υπουργός Παιδείας δήλωσε ότι το μέτρο απαγόρευσης λειτουργήσε, καθώς επιβλήθηκαν **πάνω από 5.000 αποβολές πανελλαδικά σε όσους δεν συμμορφώθηκαν.** Μας είπε, δηλαδή, κατάμουτρα ότι αυτό που μετράει δεν είναι το αν είμαστε με το κινητό στο χέρι, αλλά οι ίδιες οι αποβολές, η συσσώρευση απουσιών σε όσες είναι απείθαρχες! **Διότι, πολύ απλά, το κράτος θέλει να μειώσει τους κατόχους απολυτηρίου.** Αυτό το μέτρο στοχοποιεί ξεκάθαρα αυτούς που περισσέυουν, τα “τελευταία θρανία”, δηλαδή τα - κατά συντριπτική πλειοψηφία - παιδιά των εργατικών οικογενειών. **Τα κινητά, με λίγα λόγια, δεν είναι τίποτε άλλο πέρα από πρόφαση.**

Βέβαια, ο νέος κανονισμός προβλέπει αυστηρότερα πειθαρχικά μέτρα και εκτός των αποβολών. Η αλλαγή σχολι-

be like...

-κού περιβάλλοντος γίνεται πλέον για φύλλου πήδημα: οι απουσίες είναι μπλε και κόκκινες· οικονομικές και ποινικές ευθύνες μετακυλούνται στους γονείς, για μια σειρά από ασήμαντα συμβάντα.

Όλα αυτά δεν επιδιώκουν τίποτα άλλο παρά **έναν καταφανή διαχωρισμό** μεταξύ των μαθητών: ποιοί είναι “φίλοι” και ποιοί είναι “εχθροί” του σχολείου, των καθηγητών και του κράτους· ποιοί θα μάθουν να πειθαρχούν στην διανοητική εργασία (δηλ. διάβασμα) και ποιοί θα οδηγηθούν σε κακοπληρωμένη χειρωνακτική εργασία. Όσο πιο εμφανής και ξεκάθαρος ο διαχωρισμός, τόσο πιο εύκολη η επιτήρηση, ο στιγματισμός και η εμπέδωση της θέσης της καθεμιάς. **Το σχολείο γαλουχεί τα παιδιά στην εμπέδωση της ταξικής ανισότητας, πουλώντας ταυτόχρονα φούμαρα για ανέλιξη και πρόοδο στους πιστούς ακολουθητές του.**

Σε περιόδους κρίσης, η συντονισμένη επίθεση στη νεολαία της εργατικής τάξης βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των κρατικών επιδιώξεων. Σε αυτή τη μάχη, το σχολείο διαδραματίζει κεντρικό ρόλο πλάι στους μπάτσους, τους δημοσιογράφους και κάθε λογής ρουφιάνους. Δεν πρέπει όμως σε καμία περίπτωση να ξεχνάμε ότι το σχολείο, πέρα απ’ όλα τα παραπάνω, είναι και πεδίο σύγκρουσης. Ένα μέρος όπου - έστω και αναγκαστικά - βρισκόμαστε, άρα χτίζουμε τη συλλογική μας κουλτούρα. **Ένα μέρος όπου ο λόγος και οι πράξεις μας έχουν αντίκτυπο, όπου κάθε άρνηση, μικρή ή μεγάλη, έχει τεράστια σημασία.**

Θα φοράμε ότι γουστάρουμε !

Οι επικρίσεις για τις στυλιστικές επιλογές των κοριτσιών είναι κάτι ανέκαθεν συνηθισμένο, απ' το σπίτι μέχρι και το δημόσιο λόγο. Π.χ. σ' ένα πρόσφατο άρθρο στην εφημερίδα "Πρώτο Θέμα", λένε ότι **"η νέα αισθητική που επικρατεί ανάμεσα στα κορίτσια της Gen Z χρήζει σοβαρής αντιμετώπισης"**. Ποιος, όμως, κρίνει αν το ντύσιμο μας είναι κατάλληλο ή όχι, και για ποιους λόγους;

Η πειθάρχησή μας γύρω από το ντύσιμο **δεν είναι ένα μεμονωμένο ή τυχαίο φαινόμενο**. Αντίθετα, είναι κομμάτι της προετοιμασίας για το ρόλο μας ως γυναίκες στην καπιταλιστική κοινωνία, ως μηχανές παραγωγής και αναπαραγωγής. Υποχρεούμαστε να προσαρμοζόμαστε σε κάθε είδους κανόνες ώστε να ανταποκριθούμε ως μητέρες, εργαζόμενες και σύζυγοι.

Φυσικά, ο ρόλος αυτός **δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς σκληρή πειθαρχία**. Μία σειρά από μηχανισμούς πειθάρχη-

σης, όπως η οικογένεια, το σχολείο και οι άντρες, φροντίζουν πως θα "εκπαιδευτούμε" κατάλληλα. Από μικρή ηλικία, οι γονείς και οι καθηγητές μας θέτουν κανόνες για το πώς πρέπει να καθόμαστε, να κινούμαστε, να φερόμαστε. **Ασκείται κριτική για το σώμα και τη συμπεριφορά μας: αν είμαστε πολύ αδύνατες ή πολύ παχιές, αν είμαστε υπάκουες ή αυθάδεις**. Παράλληλα, οι άνδρες – είτε ως μέλη της οικογένειας είτε ως γκόμενοι – αναπαράγουν και ενισχύουν τα παραπάνω, επιβάλλοντας άμεσα ή έμμεσα περιορισμούς. **Αυτό οδηγεί σε ένα καθεστώς συνεχούς αυτο-επιτήρησης, αμφιβολίας και μιας διαρκούς αίσθησης μη-ικανοποίησης, ούτε από τον περίγυρο μας ούτε από τον ίδιο μας τον εαυτό**. Βρισκόμαστε σε μια θέση που ποτέ δεν μπορούμε να νιώθουμε ασφαλείς με τις επιλογές μας, είτε αυτές είναι μια κοντή φούστα, είτε ένα φαρδύ φούτερ.

Πάντα φεμινίστριες, πάντα antifa!

Ο τελικός στόχος αυτής της διαδικασίας είναι η διαμόρφωση των γυναικών ως μηχανές εκμετάλλευσης. Ως γυναίκες της εργατικής τάξης, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα σώματά μας είναι εργαλεία παραγωγής τόσο στο νοικοκυριό όσο και στις χαμηλόμισθες δουλειές. Η πειθάρχηση μας, ακόμα και όταν στοχοποιεί τις ενδυματικές μας επιλογές, κοιτάει προς αυτή την κατεύθυνση.

Όμως, εμείς έχουμε τον έλεγχο των σωμάτων μας. Το γυναικείο σώμα ήταν και παραμένει πεδίο μάχης: για το κράτος είναι ένα αντικείμενο ελέγχου, για εμάς όμως είναι ένα υποκείμενο απειθαρχίας. Ακούμε ότι "μπορείς να φοράς ό,τι θέλεις", αλλά γνωρίζουμε καλά ότι αυτό δεν είναι αληθινό. Ένα παλιό σύνθημα έλεγε: "Ακόμα κι αν φορέσω τη φούστα μου καπέλο, όταν λέω "όχι" σημαίνει ότι δεν θέλω". Οπότε, κορίτσια, το σώμα μας θα παραμείνει ένα πεδίο σύγκρουσης ενάντια σε

όλες αυτές τις καταπίεσεις. **Μαζί με τις φίλες μας, μπορούμε να στηρίξουμε η μία την άλλη.** Και αν χρειαστεί, να βάλουμε στη θέση του όποιον τολμήσει να μας κρίνει.

Respect στους βάνδαλους

Το μετρό ξεκίνησε να λειτουργεί και μαζί του **έφερε ακόμα περισσότερη πειθαρχία** και επιτήρηση στην πόλη. Μπάτσοι πάνω και μέσα σε κάθε σταθμό, σεκιουριτάδες και κάμερες ασφαλείας. Ρουφιάνοι μικροαστοί και αφεντικά κάθε είδους αυτοανακηρύχθηκαν προστάτες του

δημόσιου χώρου. Το κράτος μας λέει ότι το "πανέμορφο" μετρό **πρέπει πάση θυσία να παραμείνει ένα αποστειρωμένο μέρος**. Δηλαδή, ένα μέρος που θα επιτηρείται συστηματικά και μεθοδικά, ώστε κάθε πταίσμα ή ανάρμοστη συμπεριφορά να κυνηγιέται και να τιμωρείται. Ήδη, δύο παιδιά που έβαψαν έξω από τις στάσεις του μετρό κατάλαβαν από πρώτο χέρι τι πάει να πει μηδενική ανοχή.

Το πρόβλημα για το κράτος και τα αφεντικά δεν ήταν ποτέ η μπογιά ή τα φράγκα που χρειάζονται για να σβήσουν μία "μουτζούρα". Το πρόβλημα για αυτούς είναι ότι τέτοιες πράξεις δείχνουν ότι δεν έχουν τον απόλυτο έλεγχο του χώρου. **Οι ταγκιές μεταφέρουν το μήνυμα ότι κουμάντο στις πόλεις και τις γειτονιές μας κάνουμε εμείς**, η πολυεθνική εργατική τάξη. Ε, αυτό το εχθρικό για τα τομάρια τους μήνυμα, που

Ρουφιάνοι βγάλτε το σκασμό

φτύνει τη μίζερη ζωή που προορίζουν για εμάς, είναι που δεν γουστάρουν.

Πολεμάμε με κάθε τρόπο αυτά τα σημάδια που αφήνουμε στη μάχη μας για το δημόσιο χώρο. Εφευρίσκουν νέες τεχνολογίες και κατασκευάζουν νέα έργα που ενσωματώνουν στον σχεδιασμό τους μεθόδους περιορισμού της άρνησής μας να συμμορφωθούμε στους κανόνες τους. Τοποθετούν ρουφιάνους, με πληρωμή ή εθελοντικά, για να επιβληθούν. Λένε ότι στοχεύουν τους βανδαλισμούς και την μικροπαραβατικότητα, αλλά ο βασικός τους στόχος είναι να πειθαρχούμε σε μια συνθήκη εντατικής δουλειάς και να πληρώνουμε το εισιτήριο ακόμα και αν τα βγάζουμε πέρα με το ζόρι.

Η τάξη μας, όμως, δεν είναι ξοφλημένη. Η δύναμή μας αντανakλάται στις τεράστιες προσπάθειες του κράτους και των αφεντικών να κάτσουμε στα αυγά μας. **Οι**

ταγκιές στο “λαμπερό” και ολοκαίνουργιο μετρό από παραέκια που δεν γουστάρουν αυτή την εικόνα καθαριότητας, είναι μόνο μία μικρή στιγμή λάμψης αυτής της δύναμης.

ΜΗΝ ΑΝΤΙΤΖΕΤΕ
Αν βγάλει το σκασμό τη τάξη

Respect
στους
βάνδαλους
ρουφιάνοι
βγάλτε το σκασμό

Το μετρό βγάλει να λειτουργεί και μαζί του είναι ταμεία περισσότερο καθαρά και επιτηρητές στην τάξη. Μάλιστα είναι και μέσα οι καλοί τυπικοί, ανεκμεταλλεί και κάποιες ασφαλείες. Ρουφιάνοι μηχανοδηγοί και οδηγούς καλή τήρηση αυτοπροσβόλησαν προορίζουν του δημόσιου χώρου. Το κατόρθο μας λέει ότι το “παιχνίδιο” μετρό παίζει πίσω. Φοβάει να παρατήσει ένα αποπροσανατολισμένο μέλος. Άλλαξη, ένα μέλος που θα αποπροσανατολιστεί και μεθόδια, τότε αυτή η κατάσταση ή αναμεταξύ συμπεριφορά να κινηθεί και να παρατήσει. Ήδη ένα παιδί που έλασε ένα από τις σέσουλα του μετρό καταβόλεσαν από πρώην μέλη το 1990 να του αρθρογράφη ανοησίες.

Το πρόβλημα για το κράτος και τα αφεντικά δεν είναι γιατί η μηχανή ή τα φρένα που αρθρογράφοι να να εθελοντές και “ροφιάνοι”. Το πρόβλημα για αυτούς είναι ότι εθελοντές αρθρογράφοι ότι δεν είναι τον σκαπάνο σκαπάνο του αραίου. Οι ταγκιές μετατρέπουν τα μέλη σε καθαριστές στις τάξεις και τα κτενιστές και κτενιστές, οι πολιτευμένοι εργατοί τάξη. Είναι οι κτενιστές για να καθαρίσει τους αραίους, που φαίνεται τη μέγιστη όψη που προορίζουν για τους, είναι που δεν γουστάρουν.

Πολλοί με κάθε τρόπο από τα σημάδια που αφήνουμε στη μάχη μας για το δημόσιο χώρο. Εφευρίσκουν νέες τεχνολογίες και κατασκευάζουν νέα έργα που ενσωματώνουν στον σχεδιασμό τους μεθόδους περιορισμού της άρνησής μας να συμμορφωθούμε στους κανόνες τους. Τοποθετούν ρουφιάνους, με πληρωμή ή εθελοντικά, για να επιβληθούν. Λένε ότι στοχεύουν τους βανδαλισμούς και την μικροπαραβατικότητα, αλλά ο βασικός τους στόχος είναι να πειθαρχούμε σε μια συνθήκη εντατικής δουλειάς και να πληρώνουμε το εισιτήριο ακόμα και αν τα βγάζουμε πέρα με το ζόρι.

Η τάξη μας, όμως, δεν είναι ξοφλημένη. Η δύναμή μας αντανakλάται στις τεράστιες προσπάθειες του κράτους και των αφεντικών να κάτσουμε στα αυγά μας. **Οι**

antifaselanik
www.antifaselanik.net

Αφίσα που κολλήθηκε τον Ιανουάριο του 2025 σε 700 αντίτυπα στις δυτικές και ανατολικές γειτονιές.

**Ένα δικάβαλο που έχει βγει
για να σβήσει απ' τον δρόμο στοχάδια.
Η μνήμη φορτίο βαρύ και η καρδιά,
όσο περνάνε τα χρόνια και φεύγουν οι άλλοι,
θα μένει γαρώτο μου άδεια.**

**Sonny Bono Act
Jolly Roger**